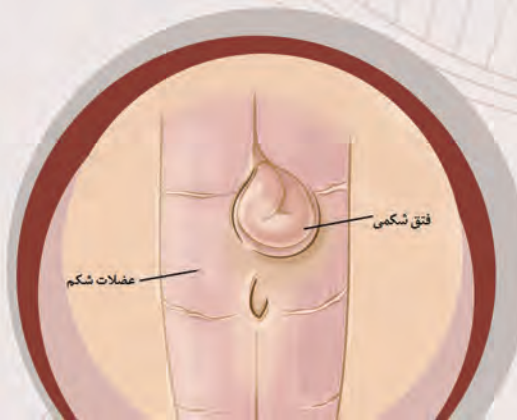

فتق

مراقبتهای پس از عمل و منزل:

- عدم استفاده از مواد غذایی تا زمانی که پزشک دستور دهد.
- میزان فعالیت و خروج از تخت طبق نظر پزشک معالج
- محل عمل را حین سرفه، عطسه و سکسکه کردن با دست یا بالش ثابت نگهدارید، تا از ایجاد درد و فشار به ناحیه عمل جلوگیری شود.
- رژیم غذایی: ابتدا سبک (مایعات) و پس از یک روز رژیم معمولی (با حجم کم و مقدار دفعات زیاد)
- استفاده از داروهای دستور داده شده توسط پزشک مانند آنتی بیوتیک، مسکن
- بانسمان روزانه تا ۳ روز
- حمام از روز چهارم پس از عمل شستشو موضع عمل با مخلوط شامپو + بتادین و چرب کردن موضع عمل با پماد تتراسایکلین در صورت تجویز
- استفاده از توالت فرنگی
- پرهیز از انجام کار سنگین به مدت حداقل یک ماه
- مقدار استراحت پزشکی بستگی به نوع عمل متفاوت بوده ولی حدود ۲ هفته می باشد.
- اولین ویزیت بعد از عمل در اولین کلینیک جراحی یا مطب می باشد و در خصوص کشیدن بخیه ها توضیحات لازم داده خواهد شد.
- در صورت بروز سردرد، سرگیجه، درد کمر، تهوع، استفراغ به بیمارستان مراجعه نمایید.
- اگر نمونه از محل عمل به آزمایشگاه (پاتولوژی) ارسال شده در اسرع وقت جواب گرفته شود و به پزشک معالج مراجعه نمایید.
- در صورت بروز هر گونه مشکل اورژانسی به اورژانس بیمارستان مراجعه شود.

توصیه‌های قبل از عمل:

- از ساعت ۱۲ شب قبل از عمل ناشتا باشید.
- توصیه می‌شود کلیه داروهای مصرفی را به پرستار اطلاع دهید.
- شب قبل از عمل برای کاهش آلودگی و احتمال عفونت استحمام کنید و موهای ناحیه عمل شیو شوند.
- قبل از رفتن به اتاق عمل زیورآلات، اجسام فلزی، گیره سر، دندان مصنوعی و... را خارج کنید.
- کلیه لباس‌ها حتی لباس زیر خارج شده و لباس مخصوص اتاق عمل بپوشید
- لاک ناخن را پاک کنید.
- قبل از انتقال به اتاق عمل ادرار خود را تخلیه نمایید. ممکن است سوند گذاری طبق دستور پزشک انجام شود.
- طبق نظر پزشک، بیهوشی عمومی یا بیهوشی نخاعی برای شما انجام می‌شود.

فتق از نظر لغت به معنای باز شدن و از نظر تعریف بیرون زدگی غیر طبیعی احشاء متحرک داخل شکم از جدار شکم و یا کشاله ران.

۷۵ درصد فتق‌ها در کشاله ران اتفاق می‌افتد که با بیرون زدگی احشاء به درون کانالی در کشاله ران رخ می‌دهد و بیش از ۹۵ درصد این نوع فتق در مردان رخ می‌دهد.

علائم:

در مرحله اول ممکن است بدون علامت باشد. فتق معمولاً بصورت برآمدگی کوچک دیده می‌شود. این برآمدگی‌ها معمولاً در وضعیت ایستاده بیشتر می‌شوند و در حالت خوابیده جارفته و یا کوچکتر می‌شوند. بیمار آن بتدریج متوجه می‌شوند که می‌توانند با فشار بر ناحیه برجسته آن را به جای خود برگردانند. این برآمدگی با سرفه، زور زدن و برداشتن وزنه سنگین برآمده تر می‌شود. در مراحل شدید درد پیشرفته، تهوع و استفراغ، زمانی رخ می‌دهد که توده متورم به محل اولیه برنگردد و فتق دچار انسداد می‌شود که به صورت اورژانسی تحت درمان قرار می‌گیرد.

علل و عوامل خطر ساز:

علت اصلی ایجاد فتق‌ها ضعف مادرزادی یا اکتسابی عضلات شکم می‌باشد.

- علل مادرزادی: در سال اول زندگی به علت عدم رشد کامل جدار شکم ایجاد می‌شود، ولی اولین نشانه‌ها را ممکن است در میانسالی یا پیری که بععل فشار داخل شکمی زیاد می‌شود متظاهر می‌شود.
- علل اکتسابی: هر وضعیتی که بصورت مزمن فشار داخل شکم را افزایش دهد، می‌تواند در ایجاد و پیشرفت فتق مؤثر باشد. از جمله این عوامل می‌توان به چاقی زیاد و ورزش‌های شدید، بلند کردن اجسام سنگین، سرفه‌های مزمن، یبوست طولانی و زور زدن زیاد در ضمن دفع مدفوع به مدت طولانی و بزرگی پروستات و حاملگی‌های متعدد اشاره کرد.

درمان:

هرگاه در ناحیه شکم، کشاله ران، اطراف ناف و محل برش‌های جراحی قبلی توده‌ای ظاهر شود، بیمار باید به پزشک مراجعه نماید. در صورت عدم درمان، فتق پیشرفت کرده و خطر انسداد روده بیمار را تهدید می‌کند که می‌تواند منجر به عمل اورژانسی گردد. درمان فتق، عمل جراحی می‌باشد. با عمل جراحی لایه ضعیف شده جدار شکم تقویت شده و مشکل بیمار مرتفع می‌گردد. هر چه فتق زودتر عمل شود، نتیجه کار بهتر است. استفاده از فتق بند به هیچ وجه توصیه نمی‌شود، زیرا سبب مشکل تر شدن عمل جراحی و احتمال افزایش عود بعد از عمل می‌گردد.

